

I den gældende lovs § 86, stk. 1, er der – ud over §§ 65 og 66 – også henvist til § 68. Dette er imidlertid en bestemmelse, der har karakter af en undtagelse fra eneretsbestemmelserne i §§ 65 og 66. I en bestemmelse om tilknytningskriterier findes det overflødig at referere til en sådan undtagelsesbestemmelse, og det foreslås derfor at udelade en reference til § 68. Kriterierne for beskyttelse efter § 86, stk. 1 og 2, finder således under alle omstændigheder også anvendelse på kravet på vederlag i h.t. § 68.

Til stk. 4

Ændringen – »Danmark« udskiftes med »et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde« – er af teknisk karakter og svarer til lovforslagets nr. 48 og 49.

Til stk. 5-7

Der foreslås alene redaktionelle ændringer i disse bestemmelser.

Til stk. 8

Forslaget til § 86, stk. 8, 1. og 2. pkt., svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 86, stk. 2. Bestemmelsen giver en generel beskyttelse, uanset at tilknytningskriterierne ikke er opfyldt, på to specifikke områder:

- Udøvende kunstners beskyttelse mod uautoriserede bootleg-optagelser og andre lydoptagelser af deres fremførelser, jf. § 65, stk. 1, nr. 1.
- Fremstillere af lydoptagelsers beskyttelse mod piratkopiering og anden form for eftergørelse af deres lydoptagelser, jf. § 66, stk. 1.

På disse områder gælder beskyttelsen således også fremførelser og optagelser, der har fundet sted i et land, der ikke har tiltrådt Romkonventionen.

Bestemmelsen i forslaget til stk. 8, 3. pkt., er ny. Ændringen skal ses på baggrund af en henvendelse fra Europa-Kommissionen til regeringen om forholdet til udlejningsdirektivet f.s.v. angår spredningsrettigheder.

Efter gældende ret har udøvende kunstnere, fremstillere af lyd- og billedoptagelser samt radio- og tv-foretagender kun eneret til spredning af eksemplarer i tilfælde, hvor fremførelsen, lyd- eller billedoptagelsen samt radio- eller tv-udsendelsen har tilknytning til Danmark eller et andet land, der har tiltrådt Romkonventionen; for billedoptagelsers vedkommende er beskyttelsen dog ikke udvidet til andet end EØS-lande. Ifølge udlandsanordningens § 12, stk. 4, og § 13, stk. 2, gælder spredningsretten for udøvende kunstnere, fremstillere af lydoptagelser samt radio- og tv-foretagender dog alene for optagelser, der er foretaget

i – og udsendelser, der har fundet sted i – et EØS-land. Dette indebærer, at de pågældende rettighedshavere ikke kan påberåbe sig spredningsretten, når det fx gælder en lydoptagelse, der hidrører fra et andet Romkonventionsland, som ikke samtidig er et EØS-land. Denne retstilstand er efter Kommissionens opfattelse i strid med udlejningsdirektivets art. 9, stk. 2, der indeholder en regel om regional konsumtion (i modsætning til international konsumtion) for udøvende kunstnere, fremstillere af lyd- og billedoptagelser samt radio- og tv-foretagender.

For at undgå tvivl om forholdet til EU-retten foreslås det i § 86, stk. 8, 3. pkt., at give en generel beskyttelse for alle fremførelser, optagelser og udsendelser, når det gælder eneretten til spredning af eksemplarer, uanset at tilknytningskriterierne ikke er opfyldt; dette gælder udøvende kunstnere (jf. stk. 1), fremstillere af lydoptagelser (jf. stk. 2), fremstillere af billedoptagelser (jf. stk. 3) samt radio- og tv-foretagender (jf. stk. 4). I udlandsanordningen vil bestemmelserne i § 12, stk. 4, og § 13, stk. 2, blive ophævet.

I kraft af henvisningerne til forslaget til § 19, stk. 1, i § 65, stk. 4, § 66, stk. 2, § 67, stk. 2, og § 69, stk. 3, vil reglen om regional EØS-konsumtion også gælde i relation til de her omhandlede grupper af rettighedshavere.

Forslaget indebærer eksempelvis, at indehaveren af producentrettighederne til en cd, der er optaget i Japan eller USA, vil kunne forhindre parallelimport til Danmark, såfremt cd'en er bragt på markedet i et ikke-EØS-land. I dag har en sådan indehaver ingen spredningsrettigheder til cd'en og dermed heller ingen muligheder for at forhindre parallelimport.

Det forventes imidlertid ikke, at forslaget i § 86, stk. 8, 3. pkt., om en generel spredningsret til nærtstående rettighedshavere vil få nævneværdig betydning i praksis. Det skyldes, at optagelserne m.v. i langt overvejende grad indeholder film- og musikværker og andre værker, som under alle omstændigheder beskyttes mod uautoriseret eksemplarspredning, jf. lovens § 2, herunder beskyttes mod parallelimport, jf. forslaget til § 19, stk. 1.

Til nr. 52 (§ 89, stk. 3)

Forslaget er af teknisk karakter. Overgangsbestemmelsen i § 89, stk. 3, foreslås ophævet, da den ikke længere har praktisk betydning.

Til nr. 53 (§ 90, stk. 3 og 4)

Forslaget er af teknisk karakter. Overgangsbestemmelserne i § 90, stk. 3 og 4, foreslås ophævet, da de ikke længere har praktisk betydning. Eksemplarer, der i h.t. stk. 3 er fremstillet lovligt før den 1. januar 2000,